

væsenet i Kraft af de Erfaringer, man har gjort, anser det for fordelagtigt at anvende harpede Kul, da uharpede Kul indeholder store Mængder af Smuld og Støv, som enten falder uforbrændt igennem Ristene eller suges af Trækkon i delvis forbrændt Tilstand gennem Kedelen og Skorstenen. Ved Harpningen paaløber en Udgift paa 1 Kr. 50 Øre pr. t.

Kulimportøren skal tage Kullene hjem og oplagre dem paa Plads, indtil Salg finder Sted, hvorved paaløber Lageromkostninger. Denne Udgift indgaar heller ikke i Statsbanernes Pris, men bør gøre det, naar Sammenligning skal drages, idet Udgifterne ved Oplagringen næppe er mindre for Statsbanerne end for Kulimportørerne. Det bemærkes i denne Forbindelse, at det ikke skønnes, at Vandbygningsvæsenet med Fordel selv vil kunne importere i Skibsladninger, idet man dels ikke har de fornødne Pladser til Raadighed til Oplagring, dels vil faa forholdsvis store Losningsudgifter, da Forbrugene paa de forskellige Stationer er saa smaa, at Losning og Udlevering fra Plads til Skib maatte foregaa ved Haandkraft, det vil sige langsomt og tidsspildende for Fartøjerne til Skade for deres Udnyttelse. Krananlæg vil ikke kunne komme i Betragtning ved de smaa Forbrug, da Udgifterne for Losning med Kran, inklusive Udgifterne til Forrentning og Afskrivning af Anlægskapitalen, antagelig vil blive større end Udgifterne ved Losning ved Haandkraft.

Det vil saaledes ses, at af den paaviste Prisforskel, 11 Kr. pr. t, er 7 Kr. 50 Øre motiveret ved de anførte Forhold, og Resten vil let medgaa til Lageromkostninger og Fortjeneste, hvilket man ikke har Grundlag til at skønne over.

Der kan saaledes under de givne Forhold næppe indvendes noget mod den fastsatte Pris.

For Statshavnenes Vedkommende er fastsat samme Pris som for Opmudringsmateriellet, hvorved bemærkes, at Statshavnenes selvstændige Kulindkøb er minimale, og at den opgivne Pris kun skal tjene som Grundlag for en eventuel Regulering af de til Havnenes Oprensning kalkulerede Beløb i Tilfælde af Ændring af Kulpriserne, idet disse Beløb er at opfatte som Refusioner til Statens Opmudringsmateriel for udførte Oprensningsarbejder, hvilke Refusioner er afhængige af Kulpriserne.

E. Hertz.

Til Ministeriet for offentlige Arbejder.

G. Justervæsenet.

14

Ministeriet for Handel, Industri og Søfart. København, den 26. Februar 1937. Journ. Nr. 20¹⁰/35.

Stillingen som Justerdirektør har i indeværende Finansaar ved Konstitution været beklædt af Møntdirektør N. P. Nielsen, og under Hensyn til, at Handelsministeriet endnu ikke har fundet det hensigtsmæssigt at træffe Bestemmelse om Embedets endelige Besættelse, er man sindet at forlænge Konstitutionen for Tiden 1. April 1937 til 31. Marts 1938 og saaledes, at der herfor tillægges Møntdirektøren et Honorar af samme Størrelse som for indeværende Finansaar, nemlig 2 000 Kr.

I denne Anledning tillader jeg mig at anmode det ærede Finansudvalg om paa mine Vegne ved 3die Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1937—38 at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 2 G. Justervæsenet II. Udgift a.

1. a. Lønninger m. v.

Beløbet nedsættes med ..... 9 924 Kr.

Udvalgenes Betænkninger m. m.